

II. ÉVFOLYAM 38. SZÁM.

SATU-MARE, 1934. OKTÓBER 20.

UJ CIMBORA

Az Uj Cimborá Családszövetség képes gyermeklapja

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR

SZERKESZTI ES KIADJA:

F. LÁSZLÓ MARCELLA

ARPÓSÁGOK — TARKÁSÁGOK

KÉRELEM AZ ERDÉLYI ELEMI ISKOLÁK IGAZGATÓSÁGAIHÓZ.

A meginduló új iskolai évvel megkezdjük az elemi iskolák könyvtárának az Uj Cimborát mindenütt az iskolaszéki elnök címére. — Kérjük az iskolák igazgatóságát, fogadják szívesen ezt a kis ujságot, amely már-már szinte segédeszközzé vált a pedagógusoknak — amint az „Erdélyi Magyar Tanító” is, valamint a Székely Újság és más lapok is írtak róla.

TOBORZÓ.

Munkában vannak a kis cimborák, meg is látszik az eredményen.

A legutóbbi toborzás a következő:

Resmann Baba Satu-Mare toborozta Hercz Annucit, Satu-Mare.

Harkácsi Sári III. el. ot. Reszler Icát Satu-Mare.

Mael Ferenc: Aranyegyszeregy.

Négyszer egy az négy,
Engedelmes légy.

*
Ötször egy az csak öt, hidd el,
Szeresd Jézust tiszta szíveddel.

PALATÁBLA

Fekete a lapja, piros a vonala,
Édes jó anyjától Panni csak most kapta,
Gondolkozik rajta, hogy mit kezdjen vele,
Hogy mivel is írja azt a táblát tele?
A palavesszőjét szépen meghegyezi,
S az első vonalra vigyázva ráteszi.
Megindul szép lassan, kész az első vonal,
Ugye mily gyorsan, ugye mily hamar?
Csak rajta Pannika, csak rajzolj, írj tovább,
Jövőre már tollal, aranyos levélben
Köszöntheted névnapján édes anyát.

Katona Jenő.

DALOLJATOK KIS CIMBORÁK!

Be van az én szűröm . . .

Be van az én szűröm ujja kötve,
Marci fiam ne kotorássz benne.
Az egyikbe kova van, meg tapló,
A másikba százforintos bankó.

BUCSU

Őszi nap fényes szárnyakkal szállott
a magas égre
És lemosolygott a mindenségre.

Pihent a dombok rozsdásra égett
Színes köpenyén,
Végigvillant a völgyek szőnyegén.

Ugy simogatta, csókolta a rét
Hervadt mezejét,
Mint halálravált édes gyermekét.

Fájt a bucsuzás. Reszketve hulltak
Zizegő lombok
Bánatos fáknak a könnye omlott.

Sirt a völgy ölén, sóhajtott busan,
Susogitt a nád;
Beh árván hagyta nyár! hallszott a vad.

És sirt a szívem. Hisz nyár sem volt még.
Panaszolta fujt
Hullt lombok között, fájva meglapult.

És sirt a szívem. Hisz nyár nem volt még,
Jaj vége van már
Válni töletek, oh be fáj . . . be fáj . . .
Livada (Sárköz), okt. 10.

Kirjákné Kováts Emma.

Már most felhívjuk kis cimborák a figyelmeteket dr. Dienes Jenő: Magduska mesekönyvre, amelynél kedvesebb karácsonyi ajándékot el sem képzelek. Finom papíron van nyomva, jó erős vászonkötésben, szép képekkel, ára 40 lei és 8 lei portóköltés. Megrendelhető az Uj Cimboránál is.

Bálványosvár

Tündérek építették Bálványos várát, réges-régen, olyan régen, amikor még a kövek meg sem voltak keményedve s a tündérek mind óriások voltak, olyan magasak, hogy egy lépéssel átállépték egész Háromszéket s ha jó kedvük kerekedett, felszedték kötényükbe a szántó-vető embereket ökröstől, ekéstől s úgy játszadoztak velük. Magas hegy tetejére építették Bálványos várát, de nem hordották fel a völgyből a hegy tetejére a követ, hanem egy tündér fennt állott a hegy tetején, egy meg a hegy aljában s úgy adogatta fel a köveket. Reggel kezdték az építést s este már kész is volt a vár.

No, éppen jókor készült el ez a vár, mert akkor vágatott arra felé egy daliás ifju s utána egy nagy sereg katona.

— Hová nyargalsz fiam? — szolították meg a tündérek az ifjut — talán bizony kergetnek, hogy úgy szaladsz?

— Nem kerget engem senki, de sem nekem, sem a népemnek nincs maradásunk a faluban. A vérünkben való vér támadott ellenünk, nem nézhetik, hogy a napot, a holdat s a csillagokat imádjuk. Erőnek erejével át akar-nak téríteni az új hitre.

Megszólalt akkor a tündérek királynője s mondá:

— Ugy? Erőnek erejével akarnak téríteni az új hitre? Mond csak, ki vagy te?

— Apor a nevem, első voltam mindig, de most utolsó lettem. Volt szép palotám Torján, aranyam, ezüstöm, mindenféle kincsem, ott hagytam mindent, most már semmim sincsen.

— Oh szegény fiu — sajnálkozott a tündér — no, de ne búsulj. Nézz fel a hegy tetejére, látod azt a várat? Éppen ma építettük csakugy játékból. Jer fel a népeddel, ne félj, amig pogány hiten maradtok, ember ezt a várat be nem veszi, békén imádhatsz a napot, a holdat, a csillagokat.

Ahogy ezt mondta a tündérkirálynő, mind eltűntek a tündérek nyomtalanul. Apor vitéz pedig az embereivel felment a várba s ott elhelyezkedtek. Hát itt csakugyan nem félhetek senki emberfiától. Magas hegyen állt a

vár s tornyából láthatták Háromszéket, Csikszéket, Erdővidéket, itt ugyan az ellenség nem lephette meg. Számtalanszor próbált szerencsét az ellenség, de hiába mindannyiszor. A hegy aljáig eljöhettek, de amint nekiindultak a hegynek, egyszerre vége volt az erejüknek, nem tudtak feljutni a várig, úgy megvarázsolták a tündérek.

Telt, mult az idő, esztendőre esztendő borult, Apor vitéz megöregedett, meg is halt már réges-régen, de a fiai is megmaradtak a pogány hiten, s a keresztény hitre tért magyarok hiába próbálták elfoglalni a várat, mert a tündérek mindig megvédték. Annak az Apornak, aki elsőnek lakta Bálványos várát, három fia maradt. Ez a három fiu ki sem mozdult az erdőből, amíg az apjuk élt. Szüntelenül az erdőben bolyongtak, vadásztak, egyszer azonban az apjuk halála után az egyik Apor fiu üzőbe vett egy vadat s ennek a nyomán betévedt Tórjára. Most először látott falut a fiu s szemérszája elállt a csodálkozástól, amint szép sorjába látta a fehérre meszelt házakat. Hát még, amikor meglátott egy gyönyörűséges szép leányt, aki ott ült egyik háznak az ablakában s aranyhimet varrt ottan. Hej, nagyot dobbant a fiu szíve. Nem sokat gondolkozott, bement a házba, köszönt illendően. Csodálkozva nézett a leány az ifjura, egy kicsit meg is rettent, úgy kérdezte:

— Ki vagy te, mi vagy te, honnan jöttél?

— Oh, szép leány — feleli az ifju — meg ne ijedj nevem hallatára, Apor az én nevem.

— Bizony, ha Apor a te neved, mondá szomorúan a leány, fuss innét, ha kedves az életed. Az én anyám Mike Andrásné s egy pillanatig sem tűr meg pogányt a házában. Oh, jajj, már jön is!

Mikéné, amint ránézett az ifjura, azonnal megismerte az arcáról, hogy Apor-ivadék s szörnyü haraggal kiáltott rá:

— Mit keresel itt, te pogány fattyu? Látom az arcodról, Apor-ivadék vagy!

— Az vagyok, az vagyok, nem tagadom, kedves nénémasszony, rám ne haragudjon, adja

nekem a leányát s esküszöm, hogy tenyereden hordom.

— Az én lányomat hordod tenyereden, te Krisztustagadó? Soha, soha, ha nem térsz a mi hitünkre!

— Oh, édes nénémasszony, csak ezt ne kívánja, kívánjon akármit.

— Nem, nem, nem kívánok én semmi egyebet. Értetted-e?

— Hallgassa meg a szómat, lelkem nénémasszony! Adja nekem a lányát és én megölöm az ikafalvi emberölő sárkányt.

— Bánom is én, ölöd, nem ölöd. Térj a hitünkre.

— Ha nem elég az ikafalvi sárkány, megölöm az emberölő ojtózi óriást.

— Bánom is én — mondta Mikéné. Térj a hitünkre, anélkül nem adom a lányomat.

Többet nem szólt az ifju, nagy bánan elbúcsuzott s amint ment, mendegélt hazafelé, gondolta magában: hiszen várj csak Mikéné, ha szép szerével nem adod a lányodat, elvieszem erővel.

Oththon elmondta a bátyjainak, hogy mi történt vele, s nyomban azt határozták, hogy vasárnap reggel, amikor a leány kijön a templomból, elrabolják.

Nosza, lóra pattant mind a három vasárnap reggel s amikor a nép bement a templomba, szép lassan odaléptettek a templom mellé, ott meghúzódtak a templom ajtaja mögött s ahogy kilépett a szép Mike Ilona, az ifjabbik Apor felkapta nyergébe, elvágatott vele szélesseben, a bátyjai pedig utána s vágatás közben verték vissza a népet, amely üldözőbe vette őket. De hiszen Mikéné is szaladt haza nyomban, lóra pattant maga is, lóra az emberei is, szélnél sebesebben vágattak fel a Bálványos patakon. Ahogy megérkeztek a Bálványos vár alá, felkiáltott:

— Add vissza a lányomat, te Krisztustagadó?

— Vegye vissza, ha tudja!

— Lerombolom a váradat, te Krisztustagadó!

— Nosza, rajta, rombolja — biztatta Apor.

Visszavágatott Mikéné az embereivel a faluba, nagy sereget gyűjtött Háromszéken,

azzal ment Bálványos vár alá, de hiába, amint nekiindultak a hegynek, erőtlően estek össze a vitézek. Szégyenkezve kullogtak el a vár alól.

Hát szép Mike Ilona mit csinált ezalatt?.. Éjjel-nappal sirt szegény, s szomorú volt bizony Apor is. Kérdezte, faggatta szüntelen:

— Hát csakugyan nem szeretsz?

— Szeretlek, szeretlek — mondá a leány — de térj a hitünkre.

Mondá Apor:

— Nem tehetem, megesküdtem az édesapámnak, hogy pogány hiten maradok. De esküszöm neked, ha gyermekkel áld meg az én Istenem, azt megkereszteltetem.

— Hiszen, csak ez kellett Mike Ilonának, mindjárt küldte ki inasát Torjára az édesanyjához s üzente, hogy szünjön a haragja, mert lám azt ígérte az ura, hogy megkeresztelteti, ha Isten gyermekkel áldja meg.

Megszünt ezzel a haragja Mikénének, de bezzeg szörnyű haragra lobbantak a tündérek. Tündéreknek szörnyű haragjára megrendült a föld, egyszerre csak hajladozni kezdett a vár tornya. Hajlott jobbra, hajlott balra, ledöndült a földre. Tovább rengett a föld s egyszerre csak bedöndült a vár kapuja, aztán omladozni kezdtek a falak, sorba dültek be egymásután. Réműlten, eszüik nélkül szaladtak szét a várbeli népek, de Ilona nem rettent meg, az urának a kezét megfogta s mondá neki:

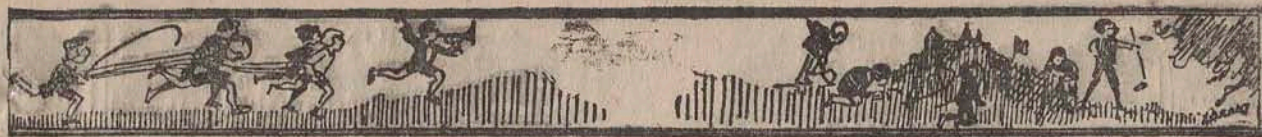
— Ne félj, édes uram, térdepelj le s imádkozzál velem. Oh, édes Jézusom, ne hagyj el — imádkozott Ilona.

— Oh, édes Jézusom, ne hagyj el — mondta utána az ura.

S ime egyszerre megszünt égnek, földnek rengése s bár összedült a vár, csupán egy fal maradt meg (ez a fal még most is látható), nem történt semmi bajuk. Szépen visszamentek mind Torjára az Apor fiúk s még aznap megkeresztelkedtek.

Benedek Elek.

Talpas és Barnabás kalandos utazása repülőgépen

ÍRTA: TELEKY DEZSŐ

4

Szeretettel összeültek, összecsókolóztak. Talpasné fölsegítette a sok cók-mókot férjeura hátára, akit kikisért a ház elé.

Könnye csak úgy potyogott a jólelkű asszonynak, aki nagy bánatában még arról is

hangoztatták figyelmeztető szavukat: Kár! Kár elindulni!

De mit törődött a két medve koma a haszontalan jóslgatásokkal? Ki tudta volna őket szándékukban megakadályozni? Talpas

Talpas és Barnabás elindultak
gyalogosan Brasov felé.

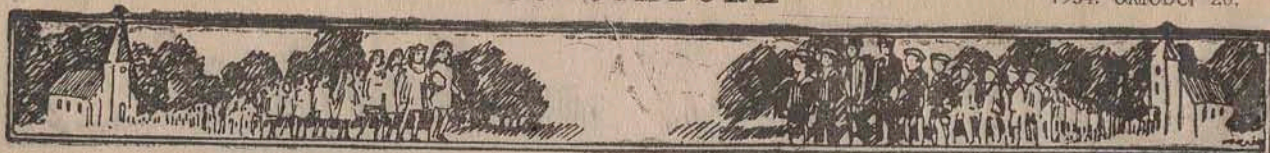
megfeledkezett, hogy télvíz idején piros bársony papucsát fölvegye.

Sok áldáskodás és meleg bucsuzkodás után a két vakmerő nekivágott a bizonytalan kimenetelű kalandnak.

Fekete varjak röpködtek fejük fölött s

többször hátrafordult, hogy vigasztaló pillantásával könnyítsen Rózi asszonyon (így hívták a feleségét), aki nehéz bánatában zseb-kendőjét már esordultig telesírta.

Brasov—Brassóig nem történt semmi olyan lényegesebb esemény, amit érdemesnek

tarthatnának megemliteni. Legfeljebb azt, hogy a befagyott Olton keresztülhaladva, kissé kellemetlen baleset érte őket.

Barnabás hősködött, hogy az Olt jegén mindenütt át lehet menni s ő lesz majd a vezető.

Talpas viszont figyelmeztette bajtársát, hogy a jég nem mindenütt vastag. Olyan helyen próbálják meg az átmenetelt, ahol emberek és szekerek is járnak. A szekérnyom a legbiztosabb utjelző.

— Eh, mit nekem szekérnyom? — lármázott Barnabás feleselgetve. — Én, aki a Jeges-tengerre igyekszem, nem félek az Olt jégétől! Ha egyszer jég, azért jég, hogy a hátán elbirjon! S aki engem nem követ, az egyszerűen gyáva!

Talpas nem akart gyávának látszani, Barnabás után kullogott.

De alig haladtak az Olt közepéig, ott, ahol sötétedni kezdett a jég fehérsége, egyszer csak beszakadt a folyó megvékonyodott páncélja, s a hős Barnabás batyustól, paraplestől, guzikenőcsöstől bezuhant az Oltba. Nyakig vizes lett.

Talpas szerencsére még idejében megállott, illetve ijedtében gyökeret vert a lába a repedt jégtábla szélén, s onnan nézte a kétségbeesett Barnabás kapálózását.

— Huh! huh! Nem is hittem volna, hogy ez a jeges víz olyan jéghideg legyen! — vacogta Barnabás. — Most hogy másszak innen ki, a jégenkopogóját?

— Nincs más hátra, mint törd, zuzd a vékony jeget magad előtt. Aztán, ha a part felé ismét vastagszik a jég, hát kapaszkodjál rá s másszál ki. Én lefelé kanyarodom, s kikeresem a járt utat. Mert van egy jó közmondás: járt utat járatlan utért el ne hagyj!

Az Olt nem volt mély. Ahol Barnabás becuppan, lehetett egy jó méter. Innen aztán a folyó medre mind emelkedett, a jég pedig vastagodott úgy, hogy Barnabás ismét felkapaszkodhatott a jég hátára.

Első dolga volt, hogy megnézze batyuját, nem hullott-e ki belőle valami? Meg volt minden. Még a csizmafeje sem hiányzott.

Pedig amint mondani szokták, Barnabás uram ez alkalommal alaposan bekapta a kefét.

— Brr! hogy megfáztam, csurom víz vagyok — dörmögte Barnabás. Jó, hogy vízhatlan a csizmám, s becsületes szőrös bőr a ruházatom. Egyet-kettőt rángatózom, cserlesztonozom, rugok jobbra egyet, rugok balra kettőt, s lerázom magamról a... hápci... vizet... Ejnye... há, há, há, hápci!... Ugylátszik meghültem, a kókumpityeréjét. Mondhatom, jól kezdődik az utazásunk az északi sarkra. A partra kiérve éktelen négertáncot járt Barnabás uram. Aki látta, azt hitte, hogy megbolondult. De szükség volt erre a táncra, hogy kissé fölmelegedjék s hogy még jobban lerázza magáról a vizet.

MESEORSZÁG

Van egy ország — Meseország
Hova minden gyermek vágyik,
Elmondjam-e, mi van ottan?
Kis szívetek rá megdobban.

Jaj, temérdek drága dolog:
Játék baba, mennyi-mennyi.
Hintaló meg fehér hajó.
Megkapja a gyermek, ha jó.

Csoda tóba aranyhalak
(Ugye milyen finom falat?)
Arany ágon arany alma,
Csak nyár van itt, tél nincs soha.

Meseország — drága ország,
Gyermekévek boldog álma.
Hova lettél? messze tüntél,
Csak egy szóra visszajössz-é?

Bübjos szép Meseország,
Oh, jöjj vissza újra közénk.
Hozd vissza a gyermekálmot,
Sok-sok mesét s boldogságot.

Gyermek legyen újra gyermek,
Ne koravén — öreg dáma,
Örüljön a szép mesének,
Lelke legyen csupa ének!
Satu-Mare, 1934. október.

László Marcella

ANNUSKA ALMA

Irta: F. Vadnay Hermin.

Nefelejts (belép, a szin közepén körbe jár): Patak partján, árnyas réten virágzik a nefelejts. Illatom nincs, de az ég színét viselem s a hűséget jelentem. Aki engem egyszer meglátott, megszeret s tudom, soha el nem felejt.

Tündérr királynő: Igazad van, kis virágom, mi sem fogunk soha elfelejteni. Ül j kis testvéred, a hóvirág mellé.

Tündérr király: Ki következik?

Virágtündér (Tapsol): Gyönyörű kis gyöngyvirág!

Gyöngyvirág (belép): kinyújtja kis karját, kezével röpködő mozdulatokat tesz, miközben halk csilingelés hallatszik): Tündérr királyom, királynóm! (Meghajlik).

Tündérr királynő: Ki vagy, te gyönyörű kis virág?

Gyöngyvirág: Erdők kicsiny esöngettyűje, a májusnak hirdetője vagyok. Tiszta fehérségben nyílnak kis harangocskáim, illatom édes és csábító. Megérzik meszsziről a méhecskék s hozzám jönnek mézet gyűjteni a jó gyermekeknek.

Tündérr király (átöleli s magához szivja illatát): Édes és csábító kis virág; nem esoda, ha szeret a világ. Ül j ide a közelembé. (Az ibolya mellé ülteti).

Tündérr királynő Lássuk a következőt!

Virágtündér (tapsol): Tili-, tuli-, tulipán!

Tulipán (a szivárvány minden színében pompázó, tarka tulipánokkal díszítve, vállán nagyméretű szines pillangó, éjjeli pávaszem. Belép. Kényesen illegetve magát, körül táncolja a középteret): Jaj, miféle népség közé kerültem? Hiszen ezek itt mind közönséges, vadon tenyésző virágok.

Tündérr király: Milyen szokatlan hang!

Tulipán (csak fejét biccenti a királyi pár felé): Kertek disze, kertészek öröme vagyok én, a büszke tulipán. (Kihívóan néz körül, fejét magasabbra emeli): Igen, én, a tulipán!

Tündérr király és királyné (egymásra néz-

nek, Virágtündér szégyenlősen lehajtja a fejét).

Tündérr királynő: Szép vagy, tulipán. A formád nemes, színeid káprázatosak. De látod, minden más virágban is van szépség, még sen kérkednek vele olyan fennhangon.

Virágtündér: Kis virágom, most Tündérr országban vagyunk s akik előtt állasz, nem mások, mint a Tündérr király és királynő öfelségeik.

Tulipán (begyeesen): Bánom is én! Gazdám legféltettebb kincse én vagyok. A kertész minden gondoskodása nekem szól. Soha, semmi nem szebb és nem fontosabb mint én.

Tündérr királynő (szelíden): Hogy kinek melyik virág a legszebb, az izlés dolga. Te mint mondtam, igazán nagyon szép virág vagy...

Tulipán (szavába vág): Meghiszem azt! Messze ragyognak színeim. Lám, a pillangó (vállát emeli) valamennyi virág közül engem kedvel legjobban. Még ide is elkísért. (Kihívóan néz maga köré).

Tündérr királynő: Nem tudtam az előbb befejezni, amit mondani akartam. Szép vagy, igen. De van valami, ami a szépségnél sokkal többet ér. És az a lélek nemessége, a sziv jósága. Vajjon birsz ezekkel a kincsekkel?

Tulipán (dudogva): Én... én... nekem...

Tündérr király: No, majd mindjárt közelebből megvizsgálunk. (Átkarolja a tulipánt s orrával szimatol): Illatod, lelkem, egy csöpp sincs s belül, bizony üres vagy. Káprázatos színeidre nagyon vigyázz, egyéb értéked igazán nincs, hiu, léha, kis virág.

Tulipán (zavartan körül néz): De én... én...

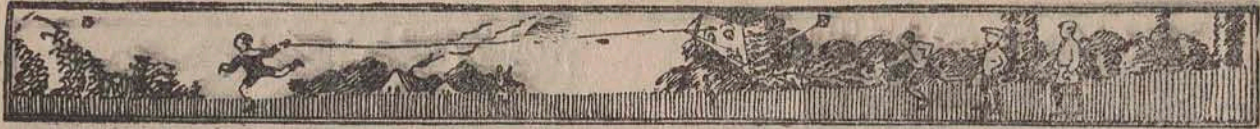
Virágtündér: Azért ugye, megbocsáttok neki s itt maradhat.

Tündérr királynő: Ül j a nefelejts mellé s próbálj tőle szerénységet tanulni.

Tulipán (odaindul, de amint mellé ül, már megint kényeskedve elhuzódik s fejét elfordítja).

Tündérr királynő: Jöhét a következő.

Virágtündér (tapsol): Fehér liliom!

Liliom (alázatosan meghajtott fejjel lép be, körüljárja a középteret, majd mélyen bókol a trón előtt): Én vagyok a liliom.

Tündérr királynő: Oh, be csodálatos tiszta virág vagy.

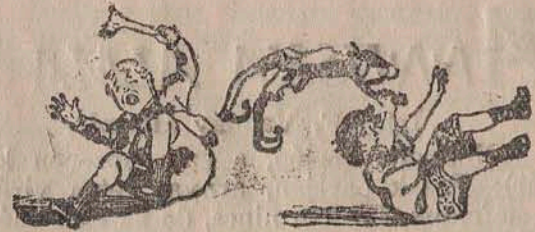
Tündérr király: S milyen felséges az illatod.

Liliom: Ha szépnek találasz, Tündérr királynő és kedvelsz, Tündérr király, az nem érdemem, hanem szerencsém. Hálát adok a Teremtőnek, amiért megnyertem tetszésed.

(Folyt. köv.)

Édesanyám lelkem, tudja mit álmodtam?
Virágos kertünkben egy szép leányt láttam...
Nem is volt tán földi, inkább tündér fajta,
Aranyszínű haja, fehér ruha rajta.

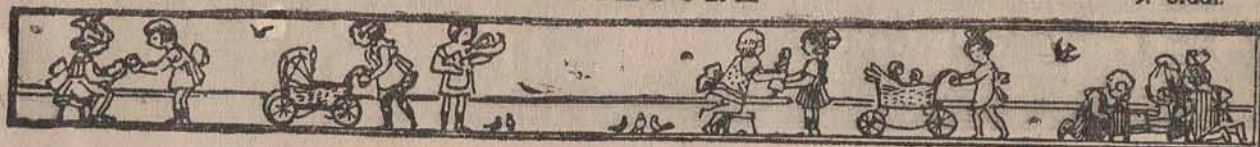
Mici és Frici, a két rossz gyerek.

A HIREB MULATSÁG.

Uram fia, mily esődiület?
Mi van ott a réten?
Mi lenne más? vándorcirkusz
Érkezett a héten.
Nossza Panna, Tercsi, Pista
Gyönyörködni méne,
Ott ujjongott a falunak
Fiatalja, vénje.
Van is ottan látványosság
Vasárnapra készen,
Hej gyerekek, lányok, fiuk
Ma mulatság leszen.
Egy nagy léggömb terpeszkedett
Közepén a térnek.
Kövér biró, meg a koma
Épp hogy belefértnek.
Az arcukon a boldogság
Büszkeséggel páros,
Hogyne, mikor a repülést
Látja falu, város.
Integtetnek nagy boldogan
A kosárban állva.
A sok népség a felszállást
Tátott szájjal várja.
És egyszerre — jaj mit látunk
Kosár ropog, recseg,
Nevetéstől szólni sem tud
Asszony, ember, gyerek.
Leszakadt a kosárfenek,
Az üres gömb szállott,
Biró, s koma megrémülve
Lenn a földön állott.
Csufondáros vége így lett
A nagy mulatságnak.
Ne kívánjanak repülni,
Kik a földön járnak!

Hedvig néni.

AZ AJÁNDEK.

Sanyi husz lejt kapott a keresztapjától jutalmul, mert segített neki egy csomagot a boltból hazavinni.

A pénz egészen új volt és úgy ragyogott, mint az arany.

Sanyi nagyon örült neki és hazafelé menet azon gondolkozott, hogy mit is vegyen a pénzen?

Ő úgy képzelte, hogy ebből a husz lejből az egész családnak tud valami ajándékot venni és be is osztotta ilyenformán:

— Édesanyámnak veszek egy szép fejrevaló kendőt. Édesapámnak ügyes bicskot, Fluskának babát és gummilabdát, Ferikének falóvat és trombitát. Saját magára nem is gondolt, csak az övéinek akart örömet szerezni.

Amint így gondolkozva, tervezgetve halad, ezinte összeütközik Karesival, a szomszéd fiával.

— Miben töröd a fejedet? Kérdi Karesi az elgondolkozó fiúcskától.

Annak egyszerre felragyogott a szeme.

— Jaj de jó, hogy jössz Karesi! te nagyobb és okosabb vagy, segíts nekem vásárolni, mert félek, hogy engem becsapnak.

— Honnan van pénzed? kérdi kíváncsian Karesi. Csak nem nyerted meg a nagy lutrit?

Sanyi elmondta, honnan van pénze és elszorolta, hogy miket akar ő abból vásárolni.

Mire Karesi nevetni kezdett, hogy a könnyei is potyogtak.

— Mit nevezsz te ezen? szólta Sanyi megsértődve. Mi van ezen kacagni való?

— Hogyne kacagnék, mikor te husz lejből annyi mindent akarsz venni, hogy arra legalább is kétszáz kellene. Látszik, hogy még sohasem vásároltál, mert különben tudhatnád, hogy mit lehet venni 20 lejiért, mit nem. Szóval csacsí vagy!

Sanyi elveresedett és olyat sőhajtott, hogy Karesi újra elnevette magát.

Ne ereszd úgy bunak a fejedet pajtás! mondta és tréfásan meghuzta a Sanyi fülét.

De Sanyinak nem használt a vigasztalás, egyszerre csak sirva fakadt és könnyek között tört fel ajkán a panasz:

— Ugy örültem előre, hogy milyen boldogok lesznek a szüleim és kis testvéreim, ha megkapják az ajándékot és most már vége mindennek!

A fiuk észre sem vették, hogy egész idő alatt egy uri ember jött a hátuk megett, aki most előre került és így szólt a fiukhoz:

— Akaratlanul is kihallgattam beszélgetésedet és örült a szívem, hogy Sanyi anynyira szereti a szüleit és testvéreit. Azért azt óhajtom, hogy szerezz is meg nekik a tervezett örömet, mely egyszersmind az ő öröme is. Gyere velem fiam, — szólta és kézenfogva Sanyit, elvezette egy üzletbe, hol mindent megvett, amit a fiúcska előre kitervezett, sőt ráadásul egy csomó cukorkát is Sanyinak és egy festékes dobozt is.

— Mindez a te jó szived jutalma, mondtott, amikor Sanyi hálásan megköszönte a sok ajándékot. Légy mindig olyan jó gyerek, hogy elsősorban a szüleid és testvéreidre gondolj. Látod, akkor a jó Isten is megsegít!

Gál Lajosné

Váza Miska de fennhordja az orrát,
Mintha ő volna a híres Vihorlát.
Nagy kedvében táncra áll a két lába,
Pedig nem is járt a tánciskolába.

A KIADÓBÁCSI ÜZENETE.

Az egyik kis cimborá írta a minap, hogy tanítsuk meg őt is, hogyan kell könyvelni a könyvelési füzetbe és hogyan kell az előfizetési díj beküldésénél kitölteni a pénzesulványt. Hát mi most megtanítjuk ezt a kis Cimborát és vele együtt a többieket is. Azokat is, akik újonnan léptek be az Új Cimborák sorába.

A könyvelési füzetben való könyvelés igen könnyű. Minden vidéki és más városi gyermek kap az Új Cimborától egy csinos kis füzetet, amelyben három rovat van: 1. a kifizetés napja, 2. lejárat, vagyis hogy miért

akkor, mikor a kiadóhivatall postájában benne van az illető neve s így nyilvánvaló, hogy a küldött összeg meg is érkezett. Hogy a postautalványon miként történik a fizetés, azt is megtanítjuk nektek. Amikor a könyvelési füzetben észreveszitek, hogy lejárt az előfizetés, megkérítjük szépen kedves születeket, hogy járuljanak hozzá az előfizetés teljesítéséhez; ha ez megtörtént, vesztek egy postautalványt a postán, 3 leier, ezt kitöltitek úgy, ahogy Szakáll Jenő kis cimboránk is kitöltötte.

Hogy töltötte ki Szakáll Jenő I. g. o. i. az Új Cimborá pénzesulványát?

CUPON. Se poate lua de destinație.

Lei 100 bani

Numele, prenumele și locuința trimițătorului

Szakáll Jenő I. g. o. i.

Arad Str. Regina Maria 28.

Stampila oficiului expeditor

MANDAT POSTAL Nr. _____

PENTRU SUMA DE LEI 100 BANI

(A se repeta suma in litere)

Unasuta de Lei

„Uj Cimboră“

Szerk. és kiadóhivatala
Satu-Mare, P. Brătianu No. 9.

INDICAȚIUNI DE SERVICIU

Bun pentru Lei 100 bani

(A se repeta suma in litere)

— Unasuta de Lei —

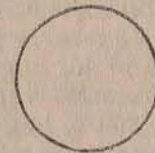
Data _____

Oficiul emitent _____

Adresa expeditorului Szakáll Jenő I. g. o. i.

Arad Str. Regina Maria No. 28.

Loc
pentru
timbru
de
3 lei

Sigiliul de control

Semnătura funcționarului emitent

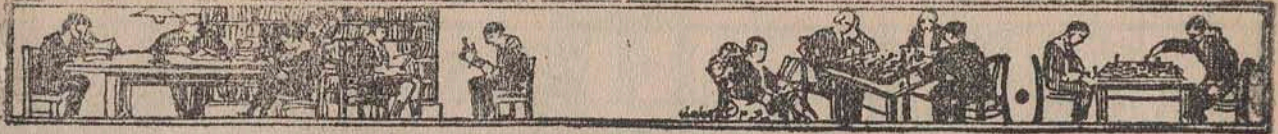
Approbat cu ord. Dir. Gen. P. T. T. C. M. I. No. 4657 din 31 Mai 1933

meddig van fizetve az újság és végül 3. a kifizetett összeg rovata. A fizetés napját és a lejáratot be lehet írni mindjárt a pénzküldéskor a füzetbe, de az összeget csak

Ez az első oldal. Hogy mit írt a második oldalra, azt a jövő számunkban mutatjuk meg, addig ezt szépen tanuljátok meg.

Bélyeggyűjtés. Új francia bélyegek kerültek most forgalomba. Egy egész sorozat, rendes postabélyegek. A sorozat 9 egységből áll. A bélyegek, mint általában az összes régebbi francia bélyegek, izléses, csinos külse-

jűek. A 9 egységben vannak 40, 50 centimes, 1.50, 1.75, 2, 3, 5, 10 és 20 frankos bélyegek. Négy bélyeg egység rendes nyomásu. Azok, akik a francia bélyegeket gyűjtik, bizonyára nagy érdeklődéssel olvassák a hírt.

SZERKESZTŐI ÜZENET

Ha levelet írtok kis cimborák, soha ne feledjétek odainni, melyik iskola hányadik osztályába jártok. De fontos még a levél kiejtésénél a helységnevet és a levél kelléne az idejét is odainni. — **Bodnár Irma, Oradea.** Levele megnyugtató, hogy nincs semmi baj otthon. A versek szerencsésen megérkeztek. Addig is, míg irhatok, szeretettel üdvözlöm. — **Telek Dezső, Colfesi.** Hosszu levél ment mindenről. Talpas és Barnabás kalandor utazását nagy érdeklődéssel olvassák a kis cimborák. Szíves üdvözlét. — **Kruzselyi Erzsike, Viseul de sus.** Kedves Erzsikém, „Madáranyó”-val meg találta az utat a kis cimborák szívéhez — nemcsak elolvasták, de szavalni is megtanulták ezt a kis verset. A legutóbbi mesemondó délutánon számomra is kedves meglepetés volt, mikor az egyik gyermek elszavalta a Madáranyó-t. Addig is, míg levelére levélrel válaszolhatok, szeretettel üdvözlöm. — **Ferenczy Pál, Hosszapályi.** A levélírással most már ne fárasztas magát. A hátnalékosok névjegyzékét elküldtük. Itthon nincs semmi különös. Kacacsönyra hazajön-e? — **Makó Tivadar, Resija.** A múltkorai számban azért nem kapdál üzenetet, mivel leveled lapzártása után érkezett s így kimaradt a postából. Lapod és leveled megkaptam. Örömmel láttelek újra a levelező kis cimboráink közt. Rejtvényfejtésed jó. Gondoltam, hogy a pontrejtvény-nél megakadsz, de lám, azt is sikerült megfejtened. A szünidei beszámolódat várom. — **Reiff Károly, Bod.** Örömmel olvastam soraidból, hogy az iskolában milyen nagy izgalommal várják az Új Cimborát. No majd gondolni fogunk rájuk a kertészkedésnél. Ha kapnánk néhány új kis cimborát onnan, hálás köszönettel fogadnánk. — **Rosinger Pisti III. el. o. I. Ginta.** Munkád dicséretet érdemel, ügyesen dolgoztál. A középső új rejtvényt le is fogjuk majd közölni, a másik kettőt pedig, mert olyan érdekesek, elfesszük a rejtvény-olimpiászna. Édes jó anyádat üdvözlöm. — **Döme Zoltika Stl. Gheorghe.** Ugy látom Zoltika, meg-megnézegeted néha azt a kis könyvelési füzetet füzetet. Jól van, kis cimborá, szeretem a pontos, rendes gyermekket. Na, mi sem fogunk terólad megfedekezni. Majd írd meg, mi lett a nefelejts magvaeszkákkal. — **Daczó Erzsike, Stl. Gheorghe.** Nálad is jó helyen van a kis könyvelési füzet. De ám meg is kell azt őrizni továbbra is. És amikor a kiadóhivatalt postájában nyugtázzuk a küldött előfizetést, akkor a kis füzetbe ti is beirhatjátok a által nyugtázott összeget. — **Lőrincz Mariska, Fágáras.** Vánjuk bemutatkozó leveled kis Mariska s aztán arra is kíváncsiak volnánk, hogy hol és mivel töltötted el a vakációt? A rejtvényfejtő kis cimborák is érdeklődnek utána, hogy fejteted-e a rejtvényeket s ha igen, hogy lehet az, hogy sohasem olvassák a neved a megfejtők közt. — **Szakáll Jenő**

I. g. o. I. Arad. A postautalvány szelvényén ráismerünk az írásodra. Ebből azt látjuk, hogy figyelmesen olvastad el ezt a kis újságot és az utmutatásait követed is. Nagyon helyesen teszed. Ennek szüleid is örülni fognak, mert rászoksz a kötelesség pontos teljesítésére. — **Balogh Sárka, Brasov.** Szeretnél volna te is itt lenni az országos salumarei ipari és gazdasági kiállításon. Irigyled a salumarei kis cimborákat, hogy ők most mennyi minden érdekes és szép dolgot látnak. No ne busulj, Sárka, majd rendeznek Brasovban is egy ilyen kiállítást. — **Br. Bánffy Kalinka, Cluj.** Hogy megy a tanulás, kis Kalinka? Most busulj ugye, hogy nővérkedé mincs veled Clujon. No bizalommal hazajön kacacsönyra. — **Mandel Anikó, Carei.** Sikerült a kertészkedés a nyáron? Majd a beszámolódban írd meg nekünk. — **Balogh Ibolyka, Câmpia Turzi.** Nem tudnád megírni, kis Ibolyka, az ottani kis cimborák közül kinél járt már júniusban az a bácsi? Ha volnának olyanok, akik megrendelnék és ki is fizetnék az Új Cimborát azoknak is írd meg a címét. — **Fried Vera, Carei.** Szívesen olvastam az apuka hozzánk írt leveli sorait is, de még jobban szeretném, ha egyszer te is írnál nekem, meg a többi kedves carei cimborák. — **Kiss Sándor Brasiv.** A 29. szám rejtvényét jól megfejtetted, csupán egy betűt hagytál ki, de a sorsolásra emiatt még bekerülhet. A nyári beszámoló sorra kerüül. — **Geréd László II. el. o. I. Aiud.** Nagyon örültem kis cimborá a levelednek. Már tavaly is vártam, hogy írsz. A címszalagot áhíntuk a te nevedre. Szépen, gondosan és rendesen írtál. Így írjál máskor is. De majd próbáld meg a tollal való írást is. — **Weress Zsófia, Cluj.** Örülök, hogy megjelent az Új Cimborában a rejtvényed. Bizony ez nem kis dolog, Zsófia, mert az Új Cimborá csak a kifogástalan rejtvényeket fogadja el. Most szerkesztettél egy új keresztrejtvényt. No, csak küldd be, ha jó. A többi kis cimboránknak is nagyon tetszett a Rosinger Pál keresztrejtvénye. Légy türelemmel, kicsi Zsófia, a vakációs beszámoló is sorra kerüül. A kliséit a napokban visszaküldjük neked. — **Székelly Mici II. g. o. I. Cluj.** Büszkén írod Micike, hogy mióta a nyári Új Cimborából megtanultad a pénzszalagot kiállítását, apukád mindig veled fölletti ki, ha valahova pénzt kell küldeni. Ez már igazán dicséretre méltó rád nézve, Micike. — **Szóke Karcsi II. g. o. I. Salumare.** Tévedés az, amiről írsz, kis cimborá. A nyomdász bácsik tévesztettek egy számot. Rosszul szedték ki, az anyabullát ugyanis 1222-ben adták ki. Ez a helyes. — **Kalik Magda I. g. o. I. Brasov.** Te még a nyáron nem voltál cimboránk, így nem is tanultad meg, hogyan kell pénzt postán utalvánnyal küldeni. Kérsz bennünket, tanítsunk meg rá. Kicsi Magdus, mi egy kis cimborával külön nem foglalkozhatunk, mert nincs időnk rá, de leközöljük újból a lapban s így az utabban belépettek is megtanulhatják ezt a fontos dolgot.

FEJTÖRŐ

Alt x L &

Beküldte: Oreg góbé.

s 1934 L

Beküldte: Harkácsi Sárka III. cl. o. t. Satu-Mare.

Tél i ház -z asszu U

Beküldte: Imreh Sándor és Bandi, Braşov.

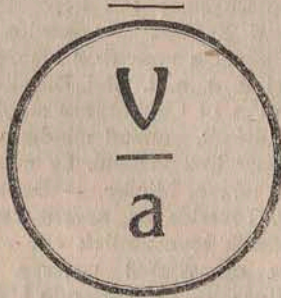
hamis Ló bejárat

Beküldte: ifj. Tódor János, Mercurea-Ciuc.

Rály dó ki kis se asz mon me szony

Beküldte: Nagy Ali I. g. o. t. Satu-Mare.

Egy szindarabnak a címe, amiben a beküldő is szerepelt.

Beküldte: László Bözsi.

e-ü

1 1 ü

Beküldte: Labud István és András, Alba-Iulia.

Ki TALÁLJA KI?

1. Milyen bányák vannak Baia-Marén?
2. Melyek a költöző madarak?
3. Hol született br. Eötvös József és hányban?
4. Kinek a leánya volt Erzsébet királyleány, akit az egyház halála után négy évvel a szentek közé iklatolt?
5. Domitian római császár unakodása után ki lett a római birodalom feje?

A KIADÓHIVATAL POSTÁJA.

Lingvay Évi Sighet 200, Ref. elemi isk. Pădureni Cris 100, Valics János Barault 100, Mandel Anikó Cervei 100, Somogyi Sanyi Carei 50, Kónya Gvuláné Valko 100, Reiff Janka Bod 100, Somcuta-Mare: Rápoitny Jenő 85, Székely Éva 100, Harmath Mária Aiud 150, Albert Pityukó Mercurea Ciuc 100, Br. Bánffy Katalin Cluj 200, Gr. Bethlen Katica 150, Rozinger Pál Ginta 67, Fried Vera Carei 85, Kolling Adolf Valea lui Mihai 155, Balogh Ibolyka Câmpia T. 100, Sf. Gheorghe-Daczó Erzsike 50, Döme Bálint 50, Lőrincz Mariska Făgăras 100, Geréd David Aiud 117, Loco: Codreanu Puiu 67, Friedmann Agi 29, Illyés Károcsi 50, Rónai Ervin 50, Erdely Ica 50, Tereh Agi 50, Burger Éde 50, Balogh Anfi 17, Reszler Kati 17, Fábrián Anci 50, Jakab Dezsőke 50, Scsok Gizike 200, Huftra Margit 17, Fodor Anci 17, Felker Margit 50, Weisz Ibi 17, Wenter József 50, Francia József 40, Zaflokai Kataló 50, Deutschenschmied Jenő 50, Bujor Livia 50, Fila Sándor 50, Csófi Ilonka 50, Ládny Józsika 50, Sipos Jolánka 50, Lingvay Pali 50, Groszmann Ibi 17, Krémer Józsika 17.

Az Uj Cimborák irkát, tollat, gummit a **HANGYA SZÖVETKEZETBEN** vásárolnak, mert szüleik is innen vásárolnak szappant, cukrot, lisztet s más élelmiszer- és fűszerfélét. Minden városban és a legtöbb faluban van ma már „Hangyának” boltja.

Előfizetési árak: Egész évre 200, fél évre 100 L. A Családszövetség tagjainak 160 Lei és 10 Lei portó. Egyes szám ára 6 Lei, Magyarországon 12 p. Jugoszláviában 150 dinár. Csehszlovákiában 60 ck. — Magyarországi előfizetőink kéretnek, hogy hátralékos díjaikat Ferenczy Pál gyógyszerész Hosszupályi, Bihar-megye címre juttassák el.

Főmunkatárs: **TELEKY DEZSŐ.**

Uj Cimborá szerkesztősége és kiadóhivatala
Satu-Mare, P. Bratianu No. 9.

SZABADSÁJTÓ R. T. NYOMDABÉRLETE.